

Wspomnienie dr Tusneldy Zacierki

Tusnelda, z domu Orzechowska, urodziła się w 1919 roku w miejscowości Góra Humora, położonej na obszarze Rumunii w rodzinie polskiego kolejarza wcielonego do carskiej armii. W czasach wczesnego dzieciństwa wraz z rodziną przeniosła się do Piotrkowa Trybunalskiego, a następnie do Brześcia nad Bugiem, gdzie spędziła lata szkolne i w roku 1937 uzyskała świadectwo dojrzałości. Wkrótce potem, rozpoczęła studia medyczne w Poznaniu, które przerwał wybuch wojny. Po powrocie do Brześcia doświadczyła prześladowań, związanych z terrorem NKWD i w kwietniu 1940 roku powróciła do Piotrkowa. W czasie okupacji pracowała jako instrumentariuszka w Szpitalu Św. Trójcy w Piotrkowie Trybunalskim. W roku 1944 za pomoc rannym partyzantom została przez Niemców aresztowana i zesłana do obozu w Ravensbruck. Dzięki inicjatywie Czerwonego Krzyża odzyskała wolność w kwietniu 1945 i po półrocznym pobycie w Szwecji wróciła do Polski.

Dyplom lekarza medycyny na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu w Poznaniu uzyskała w 1947 roku. 1-go sierpnia 1948 roku rozpoczęła pracę w Oddziale Chorób Wewnętrznych Szpitala w Piotrkowie Trybunalskim, zlokalizowanego przy ul. Wojska Polskiego, a następnie przeniesionego na ul. Rakowską. Pierwszy stopień specjalizacji z chorób wewnętrznych uzyskała w 1954 roku, a tytuł specjalisty chorób wewnętrznych w 1958. W międzyczasie wyszła za mąż za cenionego lekarza Edmunda Zacierkę i wychowując troje dzieci nie zwalniała tempa pracy. W dniu 4 grudnia 1960 roku objęła stanowisko ordynatora Oddziału Chorób Wewnętrznych, którym kierowała do czasu przejścia na emeryturę w roku 1985. W czasie pracy pod Jej kierunkiem 24 lekarzy uzyskało pierwszy stopień specjalizacji z chorób wewnętrznych, a 8 osób tytuł specjalisty. Była współzałożycielem koła Polskiego Towarzystwa Lekarskiego w Piotrkowie Trybunalskim, pełniąc w nim funkcję sekretarza przez 23 lata. Była twórcą pierwszej w województwie Poradni Cukrzycowej, w której pracowała równolegle przez kilkanaście lat, rozwijając zakres leczenia i edukacji chorych, a także dając szansę na szkolenie lekarzy. Za swoją wieloletnią pracę została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W roku 2004 Okręgowa Izba Lekarska w Łodzi uhonorowała Panią Doktor tytułem „Zasłużonego Nauczyciela Lekarzy”.

Pożegnaliśmy wspaniałego Człowieka, lekarza o olbrzymiej wiedzy i dorobku zawodowym, wychowawcę wielu pokoleń lekarzy. Odeszła na wieczny dyżur Osoba o szczególnych zasługach dla piotrkowskiej medycyny, a Jej życiorys jest nie tylko ponadczasowym

świadectwem patriotyzmu, ale przede wszystkim symbolem ofiarności i oddania dla pacjentów. Los obdarował śp. Tusnelę szczęściem wyjątkowo długiego życia. Trzy lata temu z okazji setnego jubileuszu urodzin, gościliśmy wraz z delegacją łódzkiego samorządu lekarskiego w domu Pani Doktor. Wciąż była zainteresowana medycyną, środowiskiem lekarskim i wciąż była otoczona licznym gronem swoich wychowanków. Do końca zachowała swoje pogodne oblicze i ujmujący uśmiech. Taką zapamiętamy ją na zawsze.

Grzegorz Mazur

Panaceum 03/22